

[Undervisningsministeren.]

endnu en gang, at jeg deler ikke hr. Poul Dams opfattelse af, at der er en sådan væsensforskel imellem religion, sådan som dette fag er indrettet i HF, og så en række andre fag. Jeg ser altså ikke, at vanskelighederne ved at give en kundskabsmeddelende undervisning er så meget større i faget religion, sådan som den bedrives i HF, end tilfældet er for andre fags vedkommende. Når hr. Poul Dam siger, at kristendomskundskaben kun giver mening som fag i skolen og i HF osv., fordi vi har en folkekirke, gør jeg opmærksom på, at religion i HF er meget andet end kristendomskundskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 120 stemmer mod 17.

Ændringsforslag nr. 3, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 4 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om uddannelsesstøtte.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 139) findes i tidenden sp. 2563, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1193).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Knud Nielsen: Det fremgår af udvalgsbetænkningen, at der i udvalget har været enighed om at give statens uddannelsesstøtte bemyndigelse til hos skattevæsenet at indhente oplysninger om forældrenes indtægts- og formueforhold, når uddannelsessøgende ikke selv kan fremskaffe sådanne oplysninger.

Partierne synes endvidere at være enige om, at de nugældende tildelingskriterier og beregningsgrundlag for støtten i mange tilfælde virker utilfredsstillende, og ser frem til et forhåbentlig positivt resultat af de undersøgelser, som foretages af det udvalg, der er nedsat under økonomi- og budgetministeriets auspici med henblik på at finde frem til mere hensigtsmæssige støttekriterier.

Et mindretal, den såkaldte højreopposition, siger i en udtalelse i betænkningen, at der bør tilstræbes en anden fordeling af støtten mellem stipendier og lån end den nuværende, byggende på det princip, at støtten i den første del af uddannelsesforløbet gives som legater og i den sidste del i det væsentlige som lån. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at præcisere socialdemokratiets stilling til dette spørgsmål. Jeg har fulgt den anmodning, som den radikale ordfører, hr. Samuelson, rettede til mig under første behandling om at studere de socialdemokratiske taler, der blev holdt vedrørende uddannelsesstøtten i perioden 1968-71, og det var naturligvis ikke kedelig læsning. Jeg er glad for at kunne rapportere, at bortset fra klart overdimensionerede forventninger til den daværende regerings formåen var disse taler præget af en konsekvent og fast linje fra mit partis side, en linje, som partiet fastholder i dag.

Jeg kan bedst illustrere denne konsekvens og fasthed ved at fremdrage enkelte punkter i den mindretalsudtalelse, som socialdemokratiets og SFs medlemmer indflettede i den betænkning, som det daværende udvalg afgav den 28. maj 1969.

Socialdemokratiet og SF erklærede sig her enig med von Eyben-udvalget i, at en virkelig demokratisering af studietilgangen bedst opnås ved udelukkende at yde støtte til studierne gennemførelse i form af stipendier.

Vi sagde endvidere, at de økonomiske hindringer for lige adgang til uddannelse måtte ryddes bort, og at frygten for en be-